

בש"פ 360/17 - מדינת ישראל נגד שגיב טיירי, דוד כהן-לסרי, עדן (גבריאלי) אנקונינה

בבית המשפט העליון

בש"פ 360/17

כבוד השופט י' דנציגר
מדינת ישראל

לפני:
המבקשת:

נגד

1. שגיב טיירי
2. דוד כהן-לסרי
3. עדן (גבריאלי) אנקונינה

המשיבים:

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין
הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: י"ט בטבת תשע"ז (17.1.17)

בשם המבקשת: עו"ד סיגל בלום

בשם המשיב 1: עו"ד תמיר סגנס

בשם המשיב 2: עו"ד בן ציון קבלר

בשם המשיב 3: עו"ד אייל אוחיון

החלטה

עמוד 1

לפני בקשה להארכת מעצרו של המשיבים ב-90 ימים, לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), החל מיום 20.1.2017, או עד למתן פסק דין בעניינם בת"פ 39990-04-16 בבית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו, לפי המוקדם מבין המועדים.

רקע

1. הרקע העובדתי כפי שפורט בכתב האישום, הובא בהרחבה בהחלטתו של בית משפט זה (מפי השופטת ד' ברק-ארז) בעניינם של המשיבים, מיום 18.8.2016, ועל כן אפרטו בתמצית בלבד. ביום 20.4.2016 הוגש כתב אישום נגד המשיבים ונאשמים נוספים לבית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו. כתב האישום מנה שבעה אישומים, אשר נסובו בעיקרם על עבירות אלימות וסחיטה באיומים אשר בוצעו, לכאורה, על ידי המשיבים, בעת שהייתם בבית המלון "ווסט תל אביב" (להלן: המלון). על פי כתב האישום, החל משנת 2011 או בסמוך לכך, התגורר שגיב טיירי (להלן: המשיב 1) בצוותא עם אחיו, בדירות פרטיות במלון, אותן שכרו לטווח ארוך. החל מהמחצית השנייה של שנת 2015, צירף אליו המשיב 1 את יתר הנאשמים, ובתוכם את דוד כהן-לסרי (להלן: המשיב 2) ואת עדן אנקונינה (להלן: המשיב 3), על מנת שישו עימו במלון, ודרש לשכור עבורם ועבור מקורבים נוספים חדרים במלון במחירים מופחתים משמעותית ביחס למקובל, וכן דרש שירותים שונים במחירים מופחתים משמעותית מהמקובל במלון. בהמשך לכך, השתלטו המשיבים על מתחם המלון ומתקניו, ונהגו בו כמנהג בעלים, תוך נקיטת אמצעי אלימות, הפחדה ואיומים כלפי אורחי המלון, מנהליו ועובדיו. יצוין, כי במהלך התקופה הרלבנטית, ועובר להגשת תלונות במשטרה, הכניסה המשטרה שני סוכנים סמויים למלון, ועבודתם שימשה בסיס לכתב האישום.

2. בד-בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המבקשת בקשה למעצרו של המשיבים עד לתום ההליכים המשפטיים נגדם. לאחר מספר דיונים, דחה בית המשפט המחוזי ביום 24.7.2016 את בקשת המדינה, והורה על שחרור המשיבים לחלופת מעצר. בהחלטתו, קבע בית המשפט ראשית, כי אין בחומר הראיות כדי להצביע על קיומה של "תכנית סחיטה", וכי האירועים המפורטים בכתב האישום הם אירועים נפרדים, אשר קיים קושי לראותם כמקשה אחת. שנית, נקבע כי גם אם היה ניתן לראות במעשים אלו כחלק מתכנית סחיטה מגובשת, הרי שעדיין אין בהם כדי להצביע על מסוכנות המחייבת מעצר מאחורי סורג ובריח. בית המשפט ציין כי קיימות מספר עדויות "לא מפלילות" כלשונו, המעידות דווקא על התנהגותם החיובית של המשיבים, ויש בהן כדי להפחית ממידת המסוכנות הנשקפת מהם. כך גם נקבע כי עובדת היותם של המשיבים 1 ו-2 בעלי עבר פלילי אמנם רלבנטית, אך היא אינה מטה את הכף לטובת מעצר מלא. שלישית, בית המשפט עמד על קשיים ראייתיים המתעוררים ביחס לחלק מהעובדות המיוחסות למשיבים בכתב האישום, וקבע כי לא קיימות ראיות לכאורה ברמה הנדרשת. רביעית, נקבע כי קיימים תנאי ערובה הולמים המאפשרים את שחרורם של המשיבים ממעצר מאחורי סורג ובריח. בית המשפט ציין כי אף שייתכן שחלק מהמשיבים מנהלים אורח חיים עברייני, יש לבחון את הצורך במעצרו בהתאם לעובדות המתוארות בתיק זה בלבד. אשר על כן, נקבע כי המשיבים 1 ו-2 ישוחררו למעצר בית מלא, ובחלוף שלושה חודשים, ובהיעדר הפרות, ניתן יהיה לעיין מחדש בתנאי מעצר הבית. בנוסף, נקבעו הגבלות שונות לרבות ערבויות וצו עיכוב יציאה מהארץ. באשר למשיב 3; בית המשפט הורה על שחרורו בכפוף למגבלות, לרבות ערבויות שונות וצו עיכוב יציאה מהארץ.

3. על החלטתו של בית המשפט המחוזי הגישה המבקשת ערר, וביום 18.8.2016 לאחר בחינת כלל חומר הראיות, קבע בית משפט זה (מפי השופטת ד' ברק-ארז) את הקביעות הבאות: ביחס לאישום הראשון שבכתב האישום, אין כל קושי לראות באירועים המפורטים בו "כחלקים של אותו שלם", ודווקא בחינתם כאירועים אקראיים היא שלוקה במלאכותיות. בית המשפט קבע כי קיימות ראיות לכאורה באישום זה, ואין בהימצאותן של ראיות להתנהגות "תמימה, ואף נחמדה" מצד המשיבים כדי להוביל בהכרח למסקנה אחרת. באשר לאישומים 2-7 שבכתב האישום; בית המשפט

קבע כי ביחס לאישומים 6,3,2 ו-7 לא הונחה תשתית ראייתית לכאורית מספקת, ואילו לגבי אישומים 4 ו-5 קיימת תשתית שכזו. ואולם, אין בכך כדי לשנות מן המסקנה בדבר קיומן של ראיות לכאורה בתיק כולו. באשר לעילות המעצר; בית המשפט קבע כי ההחלטה באשר לשחרורם של המשיבים ממעצר חייבת להיות מבוססת על תסקיר מעצר בעניינם, דווקא בשל התנהגותם "פורצת הגבולות" המתוארת בכתב האישום. אשר על כן, הורה בית משפט זה על עריכת תסקיר מעצר בעניינם של המשיבים, אשר יבחנו את אפשרות שחרורם לחלופת מעצר.

4. בהחלטתו מיום 29.9.2016 עמד בית המשפט המחוזי תחילה על תסקירי המעצר שנערכו בעניינם של המשיבים: בתסקיר המעצר שנערך בעניינו של המשיב 1, צוין כי מעורבותו הפלילית החלה בגיל 19, ולאורך השנים הוא ניהל אורח חיים עברייני והורשע בשורה ארוכה של עבירות, בעיקר בתחום עבריינות רכוש ואלימות, אשר בגינם גם ריצה מספר עונשי מאסר. שירות המבחן העריך כי נשקפת מהמשיב 1 רמת סיכון גבוהה להישנות התנהגות אלימה מצדו, וכי נוכח דפוסי התנהגותו, לא ניתן לשלול התנהלות עוברת חוק גם בהקשרים אחרים מהעבירות המיוחסות לו בתיק דנן. באשר לחלופת המעצר; שירות המבחן התרשם כי המפקחים המוצעים – אשתו של המשיב 1, הורי אשתו, אימו של המשיב 1 ואחותה – על אף היותם אנשים רציניים המבינים את משמעות תפקיד הפיקוח, הם נעדרים השפעה ממשית על בחירותיו, וזאת נוכח מאפייניו, עמדותיו ודפוסי השוליים של המשיב 1. בשל האמור, התקשה שירות המבחן לתמוך בשחרורו לחלופת המעצר המוצעת. בתסקיר המעצר בעניינו של המשיב 2, צוין כי קיימות בעברו הפלילי שתי הרשעות, האחת מבית המשפט לנוער והשנייה מבית משפט השלום, וכן תלויים ועומדים נגדו תיקים נוספים. שירות המבחן העריך כי נוכח עברו הפלילי ואופי העבירות בגין הורשע, נשקפת מהמשיב 2 רמת סיכון גבוהה להישנות התנהגות אלימה מצדו, אשר תוצאותיה צפויות להיות בדרגת חומרה גבוהה. כמו כן, צוין כי לא ניתן לשלול סיכון בעניינו להתנהלות עוברת חוק גם בהקשרים אחרים. באשר לחלופת המעצר; שירות המבחן התרשם כי המפקחים המוצעים – הוריו וסביו של המשיב 2 – יתקשו בביצוע התפקיד, וזאת על אף רצונם וניסיונם בעבר כמפקחים עליו. שירות המבחן התרשם כי הם אינם ערים מספיק להתדרדרות במצבו של המשיב 2, ואין ביכולתם להציב לו גבולות. על כן, שירות המבחן לא בא בהמלצה על שחרורו של המשיב 2 ממעצר. בתסקיר המעצר שנערך בעניינו של המשיב 3, ובתסקיר משלים לו, צוין כי הלה בעל רקע מתפקד ונעדר עבר פלילי, אולם נוכח עמדותיו המשקפות התנהלות שולית ודפוסי התנהגות עברייניים, קיים סיכון גבוה להמשך התנהלות אלימה מצידו, שחומרתה צפויה להיות גבוהה גם כן. באשר לחלופת המעצר; שירות המבחן קבע כי המפקחים המוצעים – הוריו של המשיב 3, אחותו וחבר קרוב של המשפחה – אמנם מבינים "טכנית" את תפקיד הפיקוח, אך לא נראה כי הם ערים למצבי הסיכון שייתכן ויתעוררו במסגרת שהותו במעצר בית, ומידת יכולתם להציב גבולות היא מוגבלת.

5. לאחר בחינת תסקירי המעצר, ובניגוד להמלצותיו של שירות המבחן, הורה בית המשפט המחוזי על מעצרם של המשיבים בפיקוח אלקטרוני, בכפוף לתנאים מגבילים. בית המשפט קבע כי אף שלא ניתן להקל ראש במעשיהם של המשיבים, הם אינם מצויים בחלקו העליון של מדרג תיקי הסחיטה, ובנוסף לכך, יש לתת את הדעת למסקנתו של בית משפט זה בהחלטתו מיום 18.8.2016, לפיה לא ניתן לקבוע בוודאות כי קיים סיכוי סביר להרשעת המשיבים בעבירות המיוחסות להם בחלק מהאישומים. בית המשפט המשיך ובחן את חלקו של כל אחד מהמשיבים באישומים השונים, ולבסוף קבע כי המעשים המיוחסים להם אינם מקימים עילת מעצר בעצמה כה משמעותית המצדיקה מעצר מאחורי סורג ובריוח. לשיטתו, מדובר, בסופו של דבר, בפעולות שנועדו "לסחוט הטבות שונות מהמלון", וניתן לאיין את המסוכנות העולה מהם באמצעות חלופות שונות, לרבות הרחקה מהמלון ומצוות עובדיו. לבסוף, בית המשפט קבע כי שירות המבחן "לא פסל באופן קטגורי את רוב המפקחים", ואף מצא כי חלקם הם מפקחים נורמטיביים וראויים. נוכח כל האמור, קבע בית המשפט כי יש לשחרר את המשיבים למעצר בפיקוח אלקטרוני, באופן הבא: המשיבים 1 ו-2 ישוחררו למעצר בית בפיקוח אלקטרוני תחת פיקוחו של אחד מהמפקחים אשר פורטו בתסקירי המעצר שנערכו בעניינם, ובכפוף לתנאים מגבילים; המשיב 3 ישוחרר למעצר בפיקוח אלקטרוני לתקופה בת ארבעה חודשים, ובהעד הפרות

מהותיות, יבוטל רכיב הפיקוח האלקטרוני. המעצר בפיקוח אלקטרוני יהיה בפיקוח אחד המפקחים אשר פורטו בתסקיר המעצר, ובכפוף לתנאים מגבילים.

6. על החלטתו של בית המשפט המחוזי הגישה המבקשת ערר נוסף, וביום 30.9.2016 קיבל בית משפט זה (מפי השופט ס' ג'ובראן) את הערר. בית המשפט קבע כי כבר בהחלטתו מיום 18.8.2016 עמד בית המשפט על חומרת המעשים המיוחסים למשיבים, ועל קיומה של תשתית ראייתית המבססת סיכוי סביר להרשעתם. בנוסף, בית המשפט מצא כי תסקירי המעצר שנערכו בעניינם של המשיבים מצביעים על מסוכנות גבוהה מצידם. נוכח זאת, הורה בית המשפט על הותרת המשיבים 1 ו-2 במעצר מאחורי סורג ובריח. באשר למשיב 3; נקבע כי לאור גילו הצעיר והיעדר עבר פלילי, ככל שיצליח להציג חלופת מעצר ראויה נוספת, תובא זו לעיונו של שירות המבחן, וניתן יהיה לשקול את שחרורו לחלופת מעצר באיזוק אלקטרוני.

7. ביום 7.11.2016 התקבל תסקיר שירות מבחן נוסף בעניינו של המשיב 3, אשר בחן חלופה נוספת במסגרתה הוצעו שני מפקחים שהם חברי משפחתו של המשיב 3. שירות המבחן התרשם כי היכרותם של המפקחים המוצעים עם המשיב 3 היא היכרות שטחית ורופפת, ועל כן הם ככל הנראה חסרי השפעה עליו. נוכח זאת, וכן לאור רמת המסוכנות עליה עמד בתסקיריו הקודמים, שירות המבחן לא בא בהמלצה על המשך מעצרו של המשיב 3 בחלופה המוצעת. לאחר קבלת תסקיר זה, קבע בית המשפט המחוזי בהחלטתו מיום 8.11.2016, כי אין מקום לשינוי בתנאי מעצרו של המשיב 3 בשלב זה, וככל שתימצא חלופה אחרת, הוא יוכל לפנות לבית המשפט לשם בחינתה.

ההליך העיקרי

8. ביום 16.5.2016 התקיים דיון ראשון בתיק, ולאחר מספר דחיות, קבע בית המשפט את המשך הדיון לתזכורת לקביעת הוכחות ליום 13.11.2016. בנוסף, נקבע דיון למסירת מענה לכתב האישום, ליום 27.11.2016. בדיון מיום 13.11.2016 נקבעו שמונה מועדי הוכחות לאורך חודש ינואר 2017. ביום 27.11.2016 התקיים דיון לעניין מתן מענה מפורט לכתב האישום, ובאי כוחם של המשיבים ביקשו את דחיית המענה לכתב האישום ב-15 ימים נוספים, לאור הסגרתו לארץ של נאשם 7 (הוא אחיו של המשיב 1) אשר היה מעורב גם הוא במעשים המיוחסים למשיבים. בהמשך, ביום 24.11.2016, הוסגר נאשם 7 מרומניה, וצירופו לכתב האישום הביא למספר דחיות נוספות בדיונים. ביום 10.1.2017 התקיים דיון במהלכו ביקש בא-כוחו של נאשם 7 לדחות את מועדי ההוכחות בשלושה חודשים. בית המשפט קבע כי נוכח הנסיבות שנוצרו, אין מנוס מלדחות את מועדי ההוכחות, וכעת קבועים מועדי ההוכחות לתאריכים שונים החל מחודש מרץ 2017 ועד לחודש מאי 2017.

טענות הצדדים

9. המבקשת טוענת – באמצעות באת-כוחה, עו"ד נילי פינקלשטיין – כי המעשים המיוחסים למשיבים מעידים על מסוכנותם הרבה לציבור, וכן כי קיים חשש לשיבוש הליכי משפט מצידם, חשש המתעורר ביתר שאת כלפי המשיבים 2-3 אשר להם מיוחסת גם עבירה של הדחה בחקירה. בנוסף, נטען כי מסוכנותם של המשיבים נלמדת גם מעברם הפלילי. באשר לקצב התקדמות המשפט; המבקשת טוענת כי נכון לעת הזו קבועות שמונה ישיבות הוכחות, ומוסיפה כי העיכוב בתחילת שמיעת הראיות היה בלתי נמנע, ונבע מהצורך להמתין להסגרתו של נאשם 7 מחו"ל וצירופו לכתב האישום.

10. המשיב 1 טוען תחילה - באמצעות בא-כוחו, עו"ד תמיר סננס - כי העיכוב שחל בהליך העיקרי נובע מכך שהמשיבה לא פעלה באופן מיידי להסגרתו של נאשם 7. עוד נטען, כי ההליך העיקרי הולך להיות ארוך ומורכב, זאת בשל מספר העדים הגבוה, ועל כן יש להניח כי תהייה בקשות נוספות להארכת מעצרו של המשיבים, ועל בית המשפט לקחת זאת בחשבון. המשיב 1 ממשיך וטוען, כי המסוכנות הנשקפת ממנו הופחתה באופן משמעותי, זאת, בין היתר, נוכח חלוף הזמן מאז נעצר מאחורי סורג ובריא, וכן נוכח היעדר סכנה לשיבוש הליכי משפט, שכן מרבית עדי התביעה דווקא תורמים לגרסת ההגנה, משתיארו את התנהגותם של המשיבים כחיובית. בנוסף, המשיב 1 מציין כי קיימת חולשה ראייתית באשר לחלק מהאישומים שבכתב האישום, וגם בכך יש כדי להפחית ממידת המסוכנות המיוחסת לו. לבסוף, טוען המשיב 1 כי יש מקום לשחררו למעצר בפיקוח אלקטרוני, היות שהמפקחים המוצעים אנשים ראויים, אשר אף פיקחו עליו בעבר בהצלחה.

11. המשיב 2 טוען - באמצעות בא-כוחו, עו"ד בן ציון קבלר - כי אין כל הצדקה לחשש לשיבוש הליכי משפט מצדו, בין היתר נוכח העובדה שחלק מן העדים הם שוטרים, וכן נוכח העובדה שמרבית העדים האחרים עמדו בדבריהם אודות יחסם הנעים של המשיבים כלפיהם. עוד נטען, כי עברו הפלילי כולל עבירות קלות שבוצעו לפני כמה שנים, וגם בכך יש כדי להפחית מרמת המסוכנות הנשקפת ממנו. לבסוף, המשיב 2 חוזר על הקשיים הראייתיים שנמצאו ביחס לחלק מהאישומים, אשר יש בהם כדי להשליך על סיכויי הרשעתו בעבירות המיוחסות לו. כן נטען, כי ייתכן שהזמן בו יישב במעצר יעלה על הזמן שייגזר עליו לריצוי מאסר, במידה ויורשע.

12. המשיב 3 טוען - באמצעות בא-כוחו, עו"ד אייל אוחיון - כי העבירות המיוחסות לו בכתב האישום מסתכמות בנוכחותו בלבד בזירות האירועים, ללא כל אמירה או מעשה מצידו, והאבסורד הוא שנאשמים אחרים שלהם מיוחסות עבירות חמורות יותר מאלה המיוחסות לו, שוחררו למעצר בית. בנוסף, נטען כי לא נשקפת כל מסוכנות בעניינו, שכן אין כל בסיס לחשש שישבו למלון ויבצע בשנית את אשר יוחס לו. מעבר לכך, המשיב 3 מציין כי הוא נעדר עבר פלילי וזהו מעצרו הראשון, ומשחומרת העבירות המיוחסות לו כה נמוכה, אין כל סיבה להותירו במעצר מאחורי סורג ובריא.

דין והכרעה

13. לאחר שעינתי בנימוקי הבקשה ושמעתי את טענות הצדדים בדיון שנערך לפני, הגעתי לכלל מסקנה כי יש להורות על עריכת תסקירי מעצר עדכניים בעניינם של המשיבים 1 ו-2, במסגרתם תיבחן פעם נוספת אפשרות שחרורם למעצר בפיקוח אלקטרוני תחת תנאים מגבילים. באשר למשיב 3; הגעתי לכלל מסקנה כי יש להורות על שחרורו למעצר בפיקוח אלקטרוני כמפורט להלן.

14. כידוע, הכלל הנקוט בשיטתנו הוא כי נאשם המצוי במעצר ישוחרר בחלוף תשעה חודשים מיום הגשת כתב האישום נגדו, במידה וטרם הסתיים ההליך המשפטי בעניינו. עם זאת, לכלל זה קבוע חריג בסעיף 62 לחוק המעצרים, המסמיך את בית משפט זה להאריך את מעצרו של נאשם מעבר לתשעה חודשים לפרק זמן של 90 יום בכל פעם. בבואו לבחון הארכת מעצר לפי סעיף זה, על בית המשפט לאזן בין האינטרס של שלום הציבור לבין חזקת החפות של הנאשם וזכותו לחירות. השיקולים המונחים בבסיסו של איזון זה הם, בין היתר, קצב הימשכות המשפט בתיק העיקרי, משך הזמן בו הנאשם יושב במעצר, מידת מסוכנותו של הנאשם לציבור בכלל ולקורבנותיו בפרט, וכן החשש מפני הימלטות הנאשם ושיבוש הליכי משפט. ככלל, עם חלוף הזמן והימשכות ההליך העיקרי, עוצמת השיקולים הנדרשים להצדקת הארכת מעצר גוברת, ונקודת האיזון נוטה מזכותו של הציבור לביטחון ולמיצוי ההליכים עם הנאשם, לעבר

זכותו של הנאשם לחירות [ראו למשל: בש"פ 6683/14 מדינת ישראל נ' פינטו, פסקה 16 (20.10.2014); בש"פ 7206/10 מדינת ישראל נ' אגרונוב, פסקה 13 (24.10.2010)].

15. לפנינו כתב אישום רחב היקף, המונה שבעה אישומים, שבעה נאשמים (בהתאם לכתב האישום המתוקן אליו צורף נאשם 7 לאחר הסגרתו) ועשרות רבות של עדים. בחנית קצב התקדמות ההליך העיקרי, אשר בחלוף תשעה חודשים ממועד הגשת כתב האישום ומעצרם של המשיבים נמצא רק בשלביו ההתחלתיים, מעוררת תחושת אי נוחות, וזאת על אף שהעיקוב העיקרי נגרם מן הטעם של הסגרת נאשם 7, צירופו לכתב האישום, ובקשתו של בא-כוחו לדחיית מועדי ההוכחות בשלושה חודשים. נראה שיש ממש בטענת המשיבים כי המשפט צפוי להימשך עוד זמן רב, ויש להניח שתידרשנה הארכות מעצר נוספות עד למתן הכרעת הדין. כידוע, בבואו של בית המשפט לבחון בקשת הארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, עליו "להרחיק מבטו אל מעבר לבקשה שבפניו, ולקחת בחשבון את מספר ההארכות הבאות שיתבקשו" [בש"פ 5440/13 מדינת ישראל נ' אבוטבול, פסקה 9 (9.8.2013)]. וכך עלינו לעשות גם במקרה דנן.

16. המשיב 1, כבן 40, הוא הנאשם לו מיוחסים מספר האישומים הרב ביותר בכתב האישום (אישומים 1, 2, 4-7). המשיב 2, כבן 23, מואשם במסגרת כתב האישום באישומים 1, 3 ו-6. יצוין, כי בית משפט זה עמד בהחלטתו מיום 18.8.2016 על כך ש"מעורבותם של שגיב ודוד במעשים היא הגדולה מכולם, ויש לכך משמעות לצורך הכרעה בשאלת השחרור לחלופה ובקביעת התנאים המגבילים במקרה של שחרור" (פסקה 42). לחובתו של המשיב 1 עבר פלילי מכביד הכולל הרשעות רבות - האחרונה משנת 2014 - במסגרתן ריצה מספר תקופות מאסר ממושכות. לחובתו של המשיב 2 עבר פלילי הכולל מספר עבירות שבגינן הורשע בבית משפט לנוער, וריצה בין היתר ארבעה חודשי מאסר בעבודות שירות, וכן הורשע בבית משפט השלום בעבירה של נהיגה פוחזת ברכב, בגינה ריצה מאסר בפועל של חודשיים. תסקירי המעצר שנערכו בעניינם של המשיבים 1 ו-2 העלו כי קיים סיכון גבוה להישנות התנהגות אלימה מצדם, והסיכון הנשקף מהם אינו ממוקד רק כלפי המלון ועובדיו. נוכח זאת, שירות המבחן לא בא בהמלצה לשחררם לחלופות המעצר המוצעות. אף על פי כן, בית המשפט המחוזי מצא כי יש מקום להורות על שחרורם לחלופה תחת תנאים מגבילים, וזאת, בין היתר, נוכח המעשים המיוחסים להם אשר לא נמצאו כמקימים עילת מעצר בעוצמה גבוהה, וכן נוכח הקשיים הראייתיים שנמצאו ביחס לחלק מהאישומים. מעבר לכך, בית המשפט המחוזי קבע כי המפקחים שהוצעו במסגרת כל אחת מחלופות המעצר מתאימים לבצע את התפקיד. כאמור לעיל, בית משפט זה מיום 30.9.2016 הפך החלטה זו, והותיר את המשיבים 1 ו-2 במעצר נוכח חומרת המעשים המיוחסים להם ונוכח המלצתו השלילית של שירות המבחן בעניינם.

אכן, לא בכדי הורה בית משפט זה על מעצרם של המשיבים 1 ו-2 עד לתום ההליכים המשפטיים נגדם. לשניים מעורבות רחבת היקף במעשים המתוארים בכתב האישום, הם בעלי עבר פלילי, ושירות המבחן מצא כי נשקפת מהם רמת מסוכנות גבוהה. ואולם, לאחר התלבטות לא קלה, אני סבור כי בנקודת זמן זו, עריכת האיזון בין האינטרס הציבורי לביטחון לבין זכותם של השניים לחירות, מטה את הכף לטובת בחינה נוספת של אפשרות שחרור המשיבים 1 ו-2 למעצר בפיקוח אלקטרוני בתנאים מגבילים. כאמור לעיל, ניהול המשפט בתיק העיקרי צפוי להימשך עוד זמן רב. בנוסף, המשיבים 1 ו-2 מצויים פרק זמן לא מבוטל במעצר מאחורי סורג ובריא. מעבר לכך, לא ניתן להתעלם מהקשיים הראייתיים הקיימים בתיק, עליהם עמד בית משפט זה בהחלטתו מיום 18.8.2016. יודגש, כי אני מתעלם ממידת המסוכנות הנשקפת מהשניים, עליה עמד שירות המבחן בתסקיריו. ואולם, לא אחת נפסק "כי לא ניתן להפיג לחלוטין כל חשש כאשר נאשם משוחרר לחלופת מעצר. השאלה המרכזית היא האם יש בחלופת המעצר העומדת על הפרק כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת ממנו ואת החשש מפני הימלטותו מהליכי שפיטה ברמה 'סבירה' או 'מתקבלת על הדעת'".

[בש"פ 3648/14 מדינת ישראל נ' עבד, פסקה 7 (22.5.2014). ראו גם: בש"פ 7195/14 מדינת ישראל נ' מנגשה, פסקה 14 (27.11.2014); בש"פ 4658/15 פישר נ' מדינת ישראל, פסקה 14 (9.7.2015); בעניינו, אכן אין חולק כי מעשיהם של המשיבים 1 ו-2, כמו גם עברם הפלילי, מלמדים על מסוכנות. ואולם, כאמור, סבורני כי הגיעה העת לבחינה נוספת של אפשרות מעצר בפיקוח אלקטרוני ובתנאים מגבילים.

אשר על כן, אני מורה כי שירות המבחן יערוך תסקירים משלימים בעניינם של המשיבים 1 ו-2 ויניחם על שולחנו של בית המשפט המחוזי לא יאוחר מיום 23.2.2017, ואז יקיים בית המשפט המחוזי דיון נוסף בשאלת מעצרם של המשיבים 1 ו-2, על מנת לבחון האם בהתחשב בהחלטה זו ובאמור בתסקירים המשלימים, קיימת אפשרות לשחררם למעצר בפיקוח אלקטרוני ובתנאים מגבילים.

17. באשר למשיב 3, מצאתי לנכון להורות על שחרורו למעצר בפיקוח אלקטרוני, תחת תנאים מגבילים, כפי שיפורט להלן. מתוך ארבעת האישומים שבכתב האישום בהם מואשם המשיב 3 (אישומים 1, 2, 3 ו-6), קבע בית משפט זה כי רק לגבי אחד מהם (האישום הראשון) קיימות ראיות לכאורה בשלב זה. אף כי במסגרת אישום זה מיוחסים למשיב 3 מעשים חמורים, ובראשם תקיפת אלמוני בלובי המלון, אני מוצא שיש בהם די כדי להקים עילת מעצר בעוצמה המצדיקה את הותרתו במעצר מאחורי סורג ובריח עד לתום ההליכים נגדו. מעבר לכך, ראוי להביא בחשבון את עובדת היותו נעדר עבר פלילי כשיקול נוסף המטה את הכף לטובת שחרורו למעצר בפיקוח אלקטרוני, לצד השיקולים הכרוכים בכך שההליך העיקרי צפוי להיארך זמן רב, ופרק הזמן הממושך יחסית בו מצוי משיב 3 במעצר מאחורי סורג ובריח.

בתסקיר המעצר מיום 13.9.2016, בחן שירות המבחן, בין היתר, את התאמתם של הוריו ואחותו של המשיב 3, וכן חבר קרוב של המשפחה, כמפקחים. כאמור, שירות המבחן מצא כי על אף היות המפקחים המוצעים אנשים נורמטיביים ושומרי חוק, אשר מבינים "טכנית" את תפקיד הפיקוח, אין בכוחם להציב גבולות עבור המשיב 3 במידה הנדרשת. על אף התרשמות זו, קבע בית המשפט המחוזי בהחלטתו מיום 29.9.2016 כי נוכח היותם של המפקחים גורם פיקוחי משלים המצטרף לפיקוח אלקטרוני, יש בכוחם לבצע את התפקיד, ועל כן הורה על שחרורו של המשיב 3 למעצר בפיקוח אלקטרוני. בהמשך לערר שהגישה המבקשת על החלטה זו, קבע בית משפט זה בהחלטתו מיום 30.9.2016, כי נוכח המלצתו השלילית של שירות המבחן, יותר המשיב 3 במעצר מאחורי סורג ובריח. עם זאת, נקבע כי ככל שתימצא חלופת מעצר ראויה אחרת, בצירוף איזוק אלקטרוני, יהיה ניתן לשקול שחרורו אליה. בעקבות החלטה זו נערך תסקיר נוסף, רביעי במספר, אשר בחן את התאמתם של שניים מחברי המשפחה כמפקחים. שירות המבחן התרשם כי בין שני המפקחים המוצעים לבין המשיב 3 קיים קשר רופף בלבד, אשר אינו מבוסס על היכרות ומחויבות ממשית והדדית, ועל כן לא נראה כי תהיה להם השפעה ממשית על המשיב 3. מעבר לכך, אביו של המשיב 3 העלה בפני שירות המבחן את הקושי המתעורר מחלופה זו, באשר ליכולת המשפחה להתמודד עם מעצרו של המשיב 3 בפיקוח של אנשים חיצוניים למשפחה, לאורך זמן.

לאחר עיון מעמיק בתסקיריו של שירות המבחן ובמסקנותיו באשר לכל אחת מהחלופות, אני מוצא שהחלופה הראשונה שנבחנה – תחת פיקוחם של הוריו של המשיב 3, אחותו וחבר נוסף – היא החלופה המתאימה והראויה מבין השתיים. אני סבור כי מפקחים אלו מתאימים יותר לביצוע תפקיד הפיקוח, על פני שניים מחברי המשפחה, אשר להם היכרות שטחית בלבד עם המשיב 3 (ובשים לב לדברי אביו של המשיב 3 בתסקיר האחרון). אכן, מודע אני לכך שייתכן שהמעצר בפיקוח אלקטרוני בפיקוחם של בני משפחתו של המשיב 3, אינו מהווה חלופה מיטבית. ואולם, לא אחת קבעה הפסיקה כי "חלופת מעצר לעולם אינה הרמטית ומושלמת ושחרור לחלופה, הדוקה ככל שתהיה, כרוך בנטילת סיכון מסוים" [בש"פ 4678/12 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 7 וההפניות שם (13.6.2012)].

אשר על כן, אני מורה על שחרורו של המשיב 3 למעצר בפיקוח אלקטרוני בבית הוריו שברחוב נגבה 2/17 רמת גן. המעצר בפיקוח אלקטרוני יהיה בפיקוח הדוק ותמידי של אחד מהמפקחים הבאים: שלומי אנקונינה, שושנה אנקונינה, בר אנקונינה, איציק לסרי. בנוסף, שלושת התנאים שלהלן הינם תנאים מוקדמים לשחרור המשיב 3 למעצר בפיקוח אלקטרוני: (א) הפקדה במזומן או ערבות בנקאית בסך 25,000 ש"ח; (ב) ערבות עצמית בסך 100,000 ש"ח; (ג) כל אחד מהמפקחים שפורטו לעיל יחתום על ערבות צד ג' בסך 100,000 ש"ח.

בנוסף יחולו התנאים המגבילים הנוספים שלהלן: (ד) הרחקה ברדיוס של קילומטר מהמלון וממשרדי הנהלת הרשת; (ה) איסור על המשיב 3 ליצור כל קשר שהוא עם מי מהמעורבים בפרשה (לרבות קשר באמצעי תקשורת טלפוניים או אלקטרוניים); (ו) צו עיכוב יציאה מהארץ.

18. סיכומי של דבר, אני מורה על עריכת תסקיר מעצר עדכני בעניינם של המשיבים 1 ו-2. בכפוף לכך, מוארך מעצרו עד למתן החלטתו של בית המשפט המחוזי לאחר הדיון הנוסף שיערוך בעניינם, בהתאם לאמור בפסקה 16 לעיל.

שחרורו של המשיב 3 יתבצע עם השלמת התקנתו של האיזוק האלקטרוני ולאחר קיום התנאים (א), (ב) ו-(ג) שבפסקה 17 לעיל. מעצרו של המשיב 3 מוארך בזאת החל מיום 20.1.2017 ובשבעה ימים נוספים שראשיתם ביום החלטה זו. במהלכם של שבעת הימים הנוספים ידאגו המשיב 3 והמפקחים למלא את התנאים האמורים, ולאחר מילויים יגיש בא-כוחו של המשיב 3 הודעה בעניין לבית המשפט המחוזי. בית המשפט המחוזי יפעל להוצאת צו מעצר בפיקוח אלקטרוני בהתאם.

ש ו פ ט

01/02/2017